

Identifisert problemstilling	Drøfting
Ulikheter i respektive hjemmelslover for HMS-forskriftene innvirker på innholdet i ansvarsbestemmelsene. Selv om pliktsubjektstrukturen (hvem som har ansvar) i og for seg er klar, kan forståelsen av ansvarsbestemmers innhold og omfang (hva en har ansvar for) være en særlig utfordring.	Det har alltid vært vurdert som krevende å hjemle forskrifter i ulike lover, med ulike virkeområder og som bruker ulik terminologi. Det er imidlertid en generell konsensus om at dette er et riktig valg for reguleringen av petroleumssektoren. Rammeforskriften (fastsatt ved Kgl. Res.) er utarbeidet for å bidra til å løse deler av disse utfordringene; som omforent virkeområde, enhetlig terminologibruk mv. HMS-forskriftene er også forsøkt utarbeidet slik at hovedregelen er at bestemmelsene gjelder for alle lovenes virkeområder, men likevel slik at der kun en av lovene er hjemmelslov går dette fram av forskriftsteksten. Det er likevel viktig samtidig også å forholde seg til relevant hjemmelslov for fullt ut å forstå innhold i og omfang av ansvarsbestemmelsene.
HMS-forskriftene beskriver ansvar og plikte på en rekke ulike måter, eks: Skal/Kan/Bør; Sikre/Følge opp/Se til/Påse mv.	Samtidig som det kan være krevende å forholde seg til de ulike begrepene; ikke minst også sett i lys av at hjemmelslovene kan gi disse ulike meningsinnhold, er det ikke ansett som nødvendig å definere disse i forskriftene. Derimot er det ønskelig at de gis mer utfyllende omtale i veiledningstekster, der også eventuelle ulikheter som følge av ulike hjemmelslover blir utdypet.
Påse-plikten er særlig krevende hva angår forståelsen av omfanget av denne plikten, så vel som sett i lys av at ikke alle hjemmelslover har en slik uttalt eksplisitt plikt.	Det er en generell enighet i næringen om at påse-plikten er en fornuftig tilnærming og som en har god erfaring med. En fornuftig skjønnsutøvelse med utgangspunkt i P. loven med forarbeider bør legges til grunn.